Dosar nr. 4-2175/2025
4-25126283-12-4-02092025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 decembrie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani),
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Silvia Slobodzean
Grefier: Ana-Maria Muntean, Mariana Mihailov
Cu participarea:
Apărătorului făptuitorului, avocat Cornelia Gorenco
Făptuitorului Ion Surdu
Victimei Valentina Surdu
În lipsa:
Agentului constatator Svetlana Robu

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată în privința lui **Ion Surdu**, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, str. *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional, instanța de judecată, -

c o n s t a t ă:

Făptuitorul **Ion Surdu**, la data de 24.08.2025, la ora 23:53, aflându-se în *****, str. *****, având, la 24.08.2025 ora 15:50 în privința sa eliberat ordinul de restricție de urgență nr. 227 de către agentul constatator al IP Buiucani Talpă Vasile, și adus la cunoștință sub semnătură precum și faptul părăsirii imediate a locuinței amplasate în or. ***** str. *****, pe un termen de 5 zile, a fost ignorat de către cet. Surdu Ion care în aceeași zi a revenit la ora 23:53 min. la domiciliu pe adresa în cauză și s-a aflat până la data de 25.08.2025 ora 17:00 cînd a fost depistat de către colaboratorii de poliție.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator al IP Buiucani a DP mun. Chișinău a IGP – Svetlana Robu, au fost încadrate în baza art. 318[1] din Codul contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei și în prezent reprezintă contravenție *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență.*

În ședința instanței de judecată victima *Valentina Surdu* a declarat că, la 23 august soțul a venit de peste hotare. La 24 august când a auzit că are la serviciu un corporativ a reacționat agresiv, și nu a fost de acord cu acest corporativ. La data de 24 august la fel a fost ziua de naștere a unei prietene, unde au fost invitați împreună cu copii. În timp ce pleca la ziua de naștere, aflându-se la volan, soțul i-a spus să coboare din mașină și să meargă pe jos. Văzând că este foarte agresiv a coborât. El probabil nu s-a așteptat la gestul său, a coborât din urmă și i-a spus să urce în mașină. Nu au mai ajuns la ziua de naștere. A fost agresată în stradă, și amenințată că îi va arăta acasă. Tot ce i-a venit în cap este să sune poliția. După ce a venit poliția au fost

audiați. La întrebarea ei ce sancțiune i s-a aplicat soțul a spus nimic. Totuși a hotărât să meargă la ziua de naștere și s-a pornit cu copii pe jos, în timp ce aștepta la stație, a venit soțul și a spus că îi conduce el, că nu este așa de grav. După ce s-a finisat ziua de naștere, soțul cu copii a plecat acasă. Iar ea a mers la corporativ care se începea la ora 21:00. În jurul orelor 23:00 s-a finisat corporativul. Între timp i-a comunicat că poate să vină să o ia, și în jurul orelor 23:15- 23:20 a venit și a luat-o de la localul unde s-a desfășurat corporativul. A doua zi dimineața ea a mers la serviciu, iar soțul a dus copii la grădiniță și a stat acasă cu copilul de 8 ani. A doua zi la data de 25 august a fost sunată de către o doamnă care s-a prezentat sectorist și a întrebat-o unde se află, i-a comunicat că este la serviciu. La întrebarea unde este soțul i-a spus că este acasă cu copilul mic. Peste aproximativ 40 minute a telefonat soțul și i-a spus să aibă grijă de copii, să îi i-a de la grădiniță, deoarece el are interdicție și nu poate intra în casă. În următoarele 4 zile de restricție, o zi a stat ea cu copii, în restul zilelor el îi lua de la grădiniță, sta cu iei în parc apoi după ce finisa serviciul, lua copii și mergea acasă. Unde a locuit soțul în acest timp nu cunoaște.

În acea zi copilul de 8 ani a rămas acasă deoarece era în vacanță, soțul a rămas să-l supravegheze. Nu a știut despre restricțiile semnate, de aceasta a rugat să rămână el. Să fi știu copilul rămânea la prietenă sau la bunica. Nu sunt în divorț.

În ședința de judecată, *făptuitorul Ion Surdu* a declarat că, la data de 24 august 2025 a ieșit din curtea casei mergând cu soția la o zi de naștere a unor cunoscuți. Pe drum între ei s-a iscat un conflict, ca între soți. La care i-a spus să oprească mașina să se dea jos, ceea ce și a făcut soția. După, încercând să aplaneze conflictul a coborât și el din mașină. I-a spus să se gândească ca au trei copii și nu se merită să se certe. Fiind ambii foarte iritați, a luat și a strâns-o de mâini și i-a spus să se urce în mașină. După ce a refuzat să urce în mașină, a deschis ușa de la mașină, și ea a urcat. Au plecat acasă. De frică ea a sunat la 112. A venit la fața locului echipajul 112, colaboratorul de poliție Grădinarul Ghenadie a fost superior pe echipaj și domnul sectorist. Sectoristul i-a dat să semnez o foaie goală. El a refuzat să semneze așa cum nu era întocmit procesul-verbal, și ordonanța de protecție. Sectoristul i-a comunicat să vină la inspectoratul de Poliție Buiucani. Când s-a apropiat acolo dumnealui nu era la inspectorat a aflat numărul lui de contact. L-a contactat. A discutat cu dumnealui, fără a fi explicat care sunt consecințele procesului-verbal, i-a spus să meargă la secția de gardă și să semneze. Ceea ce și a făcut fără ca ofițerii de gardă să-i explice ce a și făcut. Menționează că sectoristul i-a dat gol, iar superiorul echipajului i-a spus că poate trăi în casă dacă soția nu va telefona la poliție. Acest fapt l-a dus în eroare. La data de 25 august aflându-se acasă, îngrijea copilul minor care era în vacanță, fiica de 8 ani. La ora 14:00-15:00 a fost și a luat fiica mai mică de la grădiniță. S-a întors înapoi, iar în jurul orelor 16:20 a venit ofițerul de serviciu din or. Vatra, la care l-a întrebat ce face aici. Ofițerul era cu mașina civilă, la întrebarea ce face, i-a comunicat că locuiește aici. Colaboratorul de poliție i-a solicitat să-l urmeze la inspectoratul de poliție Vatra. După care dânsul i-a adus la cunoștință procesul-verbal și consecințele acestuia, iar următoarele 4 zile a respectata restricțiile. Consideră că ofițerul de poliție care a venit la chemare l-a dus în eroare, și a comis contravenția dată. Își regret fapta.

Menționează că, la f.d. 13-14 din ordinul de restricție, semnătura lui este doar una de jos. A semnat la ofițerul de la gardă, fără a-i fi explicat ce semnează. Nu i-a fost înmânată o copie, doar a permis să facă o poză, dar consideră că nu este corect, așa cum nu a știut la ce se referă.

În ședința de judecată, *apărătorul făptuitorului, avocat Cornelia Gorenco*, reieșind din faptul că potrivit materialelor cauzei rezultă că făptuitorul nu și-a recunoscut vina, solicită încetarea procesului pe motivul lipsei faptei contravenționale.

În continuare, *agentul constatator* la şedinţa de judecată fiind citat legal, nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezentării şi nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citaţiei nu au fost semnalizate, această modalitate fiind acceptată de toate părțile în proces şi agenda şedinţelor de judecată fiind adusă la cunoştinţa publicului, inclusiv prin intermediul portalului oficial al instanţei de judecată www.jc.instante.justice.md.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a părților participante la proces, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absența acestora, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, fiind epuizate toate metodele legale de notificare privind examinarea cauzei.

Verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 171314 din 25.08.2025 încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani a DP mun. Chișinău, Svetlana Robu, în sarcina făptuitorului **Ion Surdu** s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional reținând în acțiunile acestuia că, la data de 24.08.2025, la ora 23:53, aflându-se în *****, str. *****, având, la 24.08.2025 ora 15:50 în privința sa eliberat ordinul de restricție de urgență nr. 227 de către agentul constatator al IP Buiucani Talpă Vasile, și adus la cunoștință sub semnătură precum și faptul părăsirii imediate a locuinței amplasate în or. ***** str. *****, pe un termen de 5 zile, a fost ignorat de către cet. Surdu Ion care în aceeași zi a revenit la ora 23:53 min. la domiciliu pe adresa în cauză și s-a aflat până la data de 25.08.2025 ora 17:00 cînd a fost depistat de către colaboratorii de poliție.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieşind din prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, în vigoare la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa statuează că contravenţia prevăzută la art. 318[1] din acelaşi cod se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesul verbal cu privire la contravenţia prevăzută la art. 318[1] se remite spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

La fel, conform art. 395 alin. (1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă inclusiv cauzele contravenţionale prevăzute la 318[1] din acelaşi cod.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționrea justă a cauzei.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 171314 din 25.08.2025, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional.

În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului **Ion Surdu**, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravenţională în instanţă, fapt confirmat prin semnătura acestuia aplicată în procesul verbal cu privire la contravenție, inclusiv în rubrica nr. 18 prin care recunoaşte comiterea faptei incriminate.

La fel, în aceste condiții, instanţa conchide că a fost respectat și prevederile art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, însă **Ion Surdu** nu a indicat în rubrica *”obiecțiile persoanei în a cărei privință s-a întocmit proces-verbal”* careva dezacord, chiar dacă a semnat atât pentru faptul întocmirii actului în prezenţa sa, cât şi pentru aducerea la cunoştinţă a drepturilor şi/sau obligaţiilor sale, şi a copiei procesului verbal, indicând doar că nu recunoaște vina.

La fel, din analiza procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța observă că făptuitorul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător.

Respectiv, instanţa consideră că în acest sens, au fost respectate condiţiile legale impuse prin prisma art. 443 alin. (8) din Codul contravenţional.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie şi în aspectul substanţial al cauzei, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În aceste condiții, instanţa conchide că în rezultatul constatării respectării prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, **Ion Surdu** nu și-a recunoscut vina fapt indicat atât în procesul-verbal cu privire la contravenție la rubrica 18 prin semnătură olografă cât și în cadrul audierii acestuia în ședința de judecată.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 171314 din 25.08.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația de fapt stabilită de către agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată în procesul verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a prezentat următoarele probe, care au fost cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 171314 din 25.08.2025; informația REI-2 din 24.08.2025 ora 15:23, cererea Valentinei Surdu, Proces-verbal de audiere a Valentinei Surdu din 24.08.2025, copia îndreptării la CML, chestionar de constatare și evaluare a riscurilor de violență în familie, proces-verbal de audiere a lui Surdu Ion din 24.08.2025, Ordinului de restricție de urgență nr. 227 din 24.08.2025 ora 16.10, proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional Ion Surdu, raport alinspectorului OSS de sector al SP-5 (Trușeni) al IP Buiucani al DP a mun. Chișinău, Robu Svetlana.

Din probele administrate și reținute *supra*, instanța de judecată a stabilit că într-adevăr la 24.08.2025, **Ion Surdu** nu a executat cu bună-ştiinţă cerinţele impuse prin ordinul de restricţie de urgenţă nr. 227 din 24.08.2025, or ultimul act a fost adus la cunoştinţă făptuitorului până la comiterea faptei, iar ultimul a comis acţiuni directe în vederea neexecutării, astfel încât nu doar a stabilit contactul vizual cu victima, dar s-a deplasat la domiciliul acesteia, în pofida faptului că potrivit ordinului de restricţie de urgenţă a fost prevăzut expres anume aceste interdicţii.

Circumstanţele date reies cert atât din constatările personale ale agentului constatator, dar şi din materialele acumulate imediat după comiterea faptei, inclusiv din informaţia primară de sesizare a poliţiei, cât şi prin explicaţiile cet. Valentina Surdu, dar şi din declarațiile făptuitorului.

La caz, instanța de judecată respinge argumentul făptuitorului precum că nu a cunoscut de acest orin, or acesta în ședința de judecată a declarat că a făcut o poză a ordinului de restricţie de urgenţă nr. 227 din 24.08.2025, respectiv cunoștea conținutul acestuia și era obligat să-l execute.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, denotă că la caz, nu a fost răsturnată această prezumție de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură procesul verbal cu privire la contravenţie şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenției prevăzute în art. 318[1] din Codul contravențional, pentru ce **Ion Surdu** urmează să fie recunoscut vinovat.

Prin urmare, în temeiul probatoriului prezentat, instanţa de judecată consideră constatat faptul că **Ion SUrdu** nu a executat restricţiile impuse prin ordinul de restricţie de urgenţă nr. 227 din 24.08.2025, act care a fost emis în temeiul prevederilor legii enunţate anterior şi era opozabil făptuitorului, ultimul care a fost informat despre aceste interdicţii.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenţia incriminată, instanţa reţine următoarele.

În acest context, instanţa precizează că pentru fapta săvârșită, făptuitorul poate fi sancţionat *cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile*.

Consecutiv, potrivit art. 37 alin. (1) şi (3) din Codul contravenţional, instanţa notează că munca neremunerată în folosul comunităţii constă în antrenarea contravenientului persoană fizică, în afara timpului de serviciu de bază sau de studii, la munca stabilită de autoritatea administraţiei publice locale şi aceasta poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, *cu excepția contravenției prevăzute la art. 78[1] și 318[1], pentru care acordul persoanei nu este necesar*.

Concomitent, instanţa statuează că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea făptuitorului, or pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Codului contravențional şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în normele din partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune făptuitorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea contravenției săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin fapta acestuia.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale sancțiunii aplicabile, cum ar fi corectarea persoanei şi prevenirea comiterii de noi fapte atât de către cel vinovat, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea persoanei şi nici pentru prevenirea săvârșirii altor fapte contravenționale.

A contrario, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit şi repercusiuni în starea psihică a persoanei vinovate.

La fel, la adoptarea sancțiunii aplicabile se vor lua în considerare și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 41 – 43 din Codul contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de caracteristica persoanei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele atenuante și agravante, care nu se atestă la materialele cauzei.

Astfel, instanța va ţine cont de atitudinea făptuitorului, care şi-a expus poziția față de acuzația adusă, în cadrul constatării contravenției, a oferit explicații, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reținută de către instanţă, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei şi în şedinţă de judecată, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informații privind alte antecedente penale sau contravenționale.

Concomitent, instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or pedepsele juridice nu constituie mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate, la fel cum se identifică din conținutul art. 32 alin. (1) din Codul contravențional.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanța apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată instanța consideră că în privința lui **Ion Surdu** poate fi aplicabilă o sancțiune neprivativă de libertate, cu un grad mai redus de severitate şi într-un cuantum mediu admisibil, or instanța nu manifestă o dorință de agravare a situației făptuitorului, iar prin urmare va opta pentru aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantumul de 45 de ore.

De asemenea, instanța va informa făptuitorul că potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu prevederile art. 37, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaşte vinovat **Ion Surdu** în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 45 (patruzeci și cinci) de ore.

Se explică lui **Ion Surdu** că, în conformitate cu art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 (două) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**